

Den gengives nedenfor efter Talerens Manuskript.

Mødet sluttedes af Pastor N. P. Hansen ved Vor Frue Kirke i Odense, der talte om:

„Kvindebevægelsens Indflydelse paa Kvindernes Arbejde for Hedningemissionen“.

„Taleren havde i mange Aar arbejdet som Missionær i Indien. Det var til dette Land den første evangeliske Missionær udsendtes, tilmed fra Danmark. Dette var nu over 100 Aar siden, og siden den Tid havde der stadig været arbejdet i Indien, og man havde set Frugt af sit Arbejde. Men disse Frugter vilde have været langt talrigere og være fremkomne langt tidligere, hvis man ikke havde overset Betydningen af at vinde den hedenske Kvinde for Kristus og af at benytte hendes kristne Søster hertil.

Først i 1886 udsendte det danske Missionsselskab sin første kvindelige Missionær. Hun udsendtes under Mangel paa Forstaaelse herhjemme og modtoges med i høj Grad manglende Forstaaelse derude, hvor man ikke vidste, hvad en Kvinde i Grunden skulde bruges til. Hun fandt imidlertid efterhaanden selv sin Gerning. Hun saa de mange fattige, kristne Kvinder, der dels trængte til en passende Beskæftigelse, dels trængte til en Dagløn, der kunde bidrage til at skaffe dem og deres Livets Ophold. Hun kunde kniple, og hun underviste nu Kvinderne heri. Derved fik de ikke alene den nødvendige Fortjeneste, men de kom ind under en god, kristen Kvindes daglige Paavirkning. Efter at Søster Sara var rejst fra Indien, havde Taleren og hans Hustru en Tid taget sig af Kvinde-skolen, og det viste sig da, at der kom Bestillinger paa Kniplinger ikke alene fra hele Indien, men fra Ægypten, Sydafrika, ja overalt, hvor der fandtes engelske Embedsmænd, idet disses Hu-

struer, der kendte de smukke Kniplinger fra Indien, naar deres Mænd senere blev forflyttede, stadig købte nye og anbefalede dem, hvor de kom frem. Og saaledes gik det til, at mens den danske Missionsgerning i Indien, hvor saa mange store Selskaber arbejder, er lille og ukendt, har Søster Saras Kniplinger gjort den danske Mission kendt langt ud over Indiens Grænser.

Den kristne Kvindes dybe Trang til at gøre Vel imod sin lidende Søster havde, Aartier før den kristelige Kvindebevægelse organiseredes, sat sine gode Frugter i dette som i saa meget andet Arbejde.

Efter Mødet samledes de tilrejsende med Odensekredsen om Kaffebordet, hvor Samtale og korte Taler vekslede endnu en Stund.

Det var to gode Dage i Odense. Vi skylder vor gæstfri Værter hjertelig Tak for den gode Modtagelse, og vi skylder Herren Tak for, at K. K. F., som dette Møde viste, ikke alene vokser i Tal, men ogsaa i en dybere Forstaaelse af den troende Kvindes Ansvar over for sit Folk, og et stærkere Ønske om ogsaa i social Henseende at være noget mere for det end hidtil.

Den kristne Kvindes Ansvar overfor Moralen i vort Folk.

Hvad er det at have Ansvar? —

Det er at have faaet noget betroet, stort eller lidet, som man skal svare til og gøre Regnskab for.

Alle Mennesker har et Ansvar, thi vi er alle stillede overfor Opgaver i Livet; men det er langt fra alle, der er sig dette Ansvar bevidst. (Hvor mange Forældre f. Eks. viser ikke den utroligste Mangel paa Ansvarsfølelse